

'VA BENE VAPORETTO' EILANDHOPPEN IN VENETIË

Meer dan 120 eilanden liggen in de Lagune van Venetië en het is eeuwig zonde als je tijdens een stedentrip slechts die ene wereldberoemde stad bekijkt. Stap in de vaporetto en ga een dagje eilandhoppen. Van het oogverblindende Burano via het groene Torcello naar dodeneiland San Michele.

Tekst: Tineke Zwieters Foto's: Dorien Koppenberg

'San Michele, Murano, Burano, Torcellooooo', roept de bootman als hij het hek van zijn vaporetto openschuift. Er volgen nog wat namen, die we niet verstaan, maar dit is de lijn LN (Laguna Noord) die we moeten hebben. We schuifelen aan boord en poseren ons bij de ingang voor een onbeperkt uitzicht. Hoe leuk kan openbaar vervoer zijn? In Venetië lijkt het in elk geval bijna op een rondvaart. Hier rijden geen bussen en taxi's, maar vindt alle vervoer plaats over water. Terwijl we de groenblauwe lagune oversteken, passeert de postboot ons. Ook pakjes worden per boot bezorgd. We stappen af op Murano, dat met zijn bakstenen panden en schoorstenen van een afstandje oogt als een fabriek. Hier wonen en werken al sinds de 13e eeuw de blaasers van het beroemde Venetiaanse glas. De productie werd destijds vanwege brandgevaar verplaatst van hoofdeiland Venetië. Als we aan het eind van de kade linksaf slaan en langs een smal kanaal met boogbruggetjes richting Murano's Canal Grande slenteren, stappen we waarom Murano 'Klein Venetië' wordt genoemd. Het is wat sjofeler, maar even kleurrijk als de grote broer en beslist rustiger.

FELGKLEURD EN MIERZOET

Onze volgende stop wordt Burano. We raken direct verblind door de felle kleuren van de huizen. En dat is ook de bedoeling. De vissers schilderden hun huizen traditioneel zo bont mogelijk, zodat zij ook in dichte mist makkelijk thuis konden komen. Met een beetje geluk zaten hun vrouwen dan voor de deur te kanklossen, want daar staan zij weer om bekend. Sinds het op 8 kilometer afstand gelegen eiland Venetië een van de drukst bezochte bestemmingen ter wereld is, wordt het voor de bewoners van Burano lastig om hun tradities in ere te houden. In de lokale karnwinkels verkopen ze ook bonduurwerk uit Hongkong. Maar eventueel genieten wij met volle teugen van de felgeleude huizen, die zo mooi weerspiegelen in de smalle kanalen. Voor de deur liggen bootjes, over het water zijn bruggetjes gebouwd en aan het eind van de straatjes glinstert de zee. Pasta en verse vis eten op een terras is een feestje en als toetje kopen we een zakje van de eiland-specialiteit *busoi*, mierzoete koekjes met een lichte anjissmaak. Daar snoepen we van op de vaporetto naar het volgende eiland Torcello.

>>>

DOEN!

Tineke Zwieters (journalist) en Dorien Koppenberg (fotograaf) maken reisreportages en reistippen. Ook hebben ze een wandelblog: www.wandelingen.info.

KIPPENVEL

Op het groene en aan de randen moerasige Torcello wonen slechts zo'n twintig mensen, die in het zomerseizoen gezelschap krijgen van het personeel van de restaurants. Hier komen vooral Italianen in het weekend, vandaag zelfs een gezelschap voor een bruiloft. We maken een aangenaam ommetje en luisteren in de deuropening van de eilandbasiliek Santa Maria dell'Assunta naar de zangeres die tijdens de trouwdienst het Ave Maria gaat brengen. Kippenvel! We beklimmen de kerktoeren en kijken nogmaals naar Burano, Murano en tal van omliggende en soms onbewoonde eilandjes. In de verte glinsteren de koepels van de Venetiaanse godshuizen in de middagzon. Op de terugvaart stappen we nog eenmaal af, in het gezelschap van enkele in het zwart geklede vrouwen. Zij gaan hun geliefden eren op San Michele, waar het overbevolkte Venetië zijn doden begraaft. Wij zoeken het graf van componist Igor Stravinsky, maar vinden het niet. De avond valt en voor we op zoek gaan naar een terras stappen we nog eenmaal op de vaporetto voor een tochtje op het Canal Grande. Uitkijkend op paleizen, historische hotels en kerken voelen we ons figuurtjes in films als *Bridget Jones's Diary*, *Don't look now* en *Duelt in Venise*. Het is hier betoverend.

Nadetta Bertoluzzi woont in Venetië en heeft over haar favoriete plekken. We ontdeken haar op Zattere, een kade op het eiland Dorsoduro waar het aan het eind van de middag goed flanneren, borrelen en ijs eten is en waar je nooit achterligt op de (vrijs)chepen in het Giudecca-kanaal.

Om de leuk, lange Rio San Trovaso, wijst Nicoletta op de gelijknamige sbequaerf, waar al nauwelijks gondels worden geroeid en geparkeerd. 'Ik vind het mooi om te zien hoe toegewijd ze hier aan het werk zijn. De gondellouwe is een ambacht, maar nog net als kunst.' Schiet te

gnoer samen we wijze met terrasend lekkere hapjes bij Cantine del vino Schiavi, een paghkin taakje waar het dringen is aan de tong. De kahnauer tegenover de ingang fungert als terras. Lekker hangen met je leunen en kijken naar het rote avondlicht. La Dolce Vita.

PRAKTISCH

Een stedenrip naar Venetië boek je eenvoudig met TravelBind (www.travelbind.com). Ter plaats op zoek naar niet-plaatsgetroden paden? Laat je inspireren door een jonge local: www.spottedbylocals.com. En wil je Venetië ook te voet verkennen (maar niet onder de voet gelopen worden): vier wandelroutes door 'het andere Venetië' vind je op www.wandelingen.info.

